

RESSÒ DE LA PARAULA

Les vinyes de mossèn Aragonès

Que jo sàpiga, Mn. Aragonès no té cap vinya. Però, com bon capellà que estima la terra on exerceix el seu ministeri sacerdotal, podem dir que les vinyes del Penedès «són seves». No ho són per la via de la «possessió», sinó per la via de l'estimació. L'estimació apostòlica i sacerdotal, que el prevere diocesà secular professa al «seu» món. De fet, sant Pau des de l'experiència de Crist Ressuscitat, va formular aquell principi fonamental de l'anomenada «espiritualitat secular»: «tot és vostre, vosaltres del Crist, i Crist de Déu» (1Co 3,23). «Les vinyes són vostres, vosaltres de Crist, i Crist de Déu».

Aviat els primers calors de primavera faran rebrotar les sarments, i les vinyes de Mn. Aragonès despertaran del seu son d'hivern letàrgic. Ell ho sap ben bé, perquè la natura no falta a la seva cita. Pot ser que, com que ha conegut molta història acumulada, el que li preocupa és el futur de les vinyes mateixes a llarg termini. Sense les vinyes la primavera mai no seria la mateixa.

Tot i això, la seva mirada traspua una barreja de pau, de tristesa i d'ironia, aquella pròpia dels savis que han après en l'escola d'una llarga vida. Sembla que pateixi el contrast entre el gaudi de l'espectacle primaveral de les vinyes i la preocupació davant la imatge tardorenca que ofereixen les comunitats cristianes. Potser, més d'una vegada, en temps de Pasqua, li haurà brollat del seu cor sacerdotal una pregària com aquesta: «Senyor, tal com fas esclatar la vida d'aquestes vinyes cada primavera, no podries ressuscitar la fe d'aquests germans?, no podries reverdir l'esperança i l'amor de les nostres comunitats?...» Perquè no consola tant el camp a la primavera, si li manca la primavera de la humanitat. I creix el dolor del capellà, en constatar que a la resurrecció de la natura no sempre acompanya la resurrecció de l'Esperit en els germans, als quals ha lliurat la seva vida. Tanmateix, sense deixar el seu somriure pacificador, sense abandonar-se a l'esgotament, no s'estarà d'oferir als fidels la litúrgia de la Pasqua, per què no els manqui la Vida.

No lluny d'on viu Mn. Aragonès, pràcticament entre les mateixes vinyes, celebrem tal dia com avui, un bon signe de primavera sacerdotal. La vinya del Senyor, de tant en tant, dóna bons fruits: l'ordenació sacerdotal de Mn. Agustí Roig. Tot prevere és un fruit de l'Esperit en el camp de la seva Església, i alhora una promesa de més fruits.

—Les primaveres a l'Església al llarg de la història, sempre han estat moments de resurrecció, val a dir, moments pasquals.

—Qui i com ha produït aquestes primaveres? Sens dubte el mateix Esperit que ha permès (o conduït?) el desert i l'hivern a l'Església.

—Però, d'ençà que Jesús va constituir Dotze Apòstols, el seu Esperit ofereix a l'Església, en els successors, el seu servei de sembra i conreu.

Entre Mn. Josep Maria Aragonès i Mn. Agustí Roig hi ha molta història viscuda per l'Església; potser dels trams històrics més accelerats i canviants que el Poble de Déu ha viscut des de fa més de dos mil anys. Però roman la mirada sacerdotal, que, contemplant el revifament de vida a les vinyes, maldrà per noves primaveres a l'Església.

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

La festa de sant Jordi

► La festivitat de sant Jordi —que s'escau el proper dijous— té una llarga tradició en el món cristià i concretament a Catalunya, on gaudeix d'una devoció especial des de l'edat mitjana. Sant Jordi, va ser màrtir de Crist al segle III o primers anys del segle IV i va ser enterrat a Lydda, corresponent a l'actual ciutat israeliana de Lod. Sembla que el màrtir sant Jordi formava part de l'exèrcit romà i que era originari de la part oriental de l'imperi. A Catalunya té un fort arrelament la festa del sant patró, festa unida a la cultura i als sentiments amb el dia del llibre i la rosa. (Gravat: *Sant Jordi*, del pintor català J. Torras Viver. Parròquia de Sant Gregori Taumaturg, Barcelona).

L'avortament és més que una qüestió religiosa

El diumenge 22 de març, el cardenal Lluís Martínez Sistach publicà en alguns diaris un article sobre l'avortament amb motiu de la festa de l'Anunciació a Maria, dia en què l'Església catòlica celebra aquí la Jornada de la defensa de la vida humana. Publiquem a continuació els fragments essencials de l'escrit del cardenal arquebisbe de Barcelona.

En aquest dia l'Església catòlica es proposa reiterar la seva coneguda posició sobre la defensa de la intangibilitat de la vida humana des del moment de la seva concepció fins al seu terme, i contra l'avortament provocat.

Tanmateix, crec que hem de ser conscients que l'avortament no és sols una qüestió religiosa. Així ho han posat en relleu més d'un miler d'intellectuals i científics de primera fila, que han subscrit un manifest en defensa de la vida humana des de la seva concepció. Aquests científics i intel·lectuals no entren en qüestions religioses, sinó que responen a la pregunta de quan comença la vida humana a partir dels

seus coneixements tècnics, analitzats i comprovats sense recórrer a arguments confessionals.

El dret primer i més fonamental de tots els drets humans és el dret a la vida. La interrupció voluntària de la vida humana en les seves primeres fases de desenvolupament suposa una clara injustícia i una greu violació d'aquest dret fonamental. Tal com digué el cardenal Tarsicio Bertone, en el curs de la conferència que pronuncià durant la seva recent visita al nostre país, «no pot existir un ordre social o estatal just si no es respecta la justícia, i la justícia tan sols es pot assolir amb un respecte previ dels drets humans i de la dignitat natural de cada home, de cada persona humana, amb independència de la fase de la seva vida en què es trobi».

L'Església sap que no és pas sola en la seva defensa de la vida. Les futures generacions ens jutjaran sobre això. I fóra just que, en bona salut democràtica, una qüestió de tanta envergadura no es decidís sense atendre tots els sectors de la nostra societat.

Record de l'abat Cassià Just

► El passat 11 de març, els alumnes de la Facultat de Teologia de Catalunya varen celebrar el Dia de les Facultats. L'acte va tenir dues parts: el document «Passacaglia. Cassià Just in memoriam», que fou transmès també el 23/06/2008 pel Canal 33; i l'exposició del Moviment «Gli Amici», molt enriquidora i gràfica, amb el testimoni d'alguns dels artistes de les obres.

DIUMENGE II DE PASQUA

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 4,32-35)

La multitud dels creients tenia un sol cor i una sola ànima, i ningú d'ells no parlava de les coses que posseïa com si fossin pròpies, sinó que tenien tots els béns en comú. El testimoni que els apòstols donaven de la resurrecció de Jesucrist, el confirmaven amb el poder que tenien d'obrar grans miracles. Tots els creients eren molt ben vistos de la gent. Entre ells no hi havia ningú que visqués en la indigència, perquè tots els qui eren propietaris de terres o d'immobles els venien, dipositaven als peus dels apòstols el producte de la venda, i era distribuït segons les necessitats de cadascú.

▶ Salm responsorial (117)

R. *Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo, / perdura eternament el seu amor.*

Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo, / perdura eternament el seu amor. / Que respongui la casa d'Israel: / perdura eternament el seu amor. R.

Que respongui la casa d'Aaron: / perdura eternament el seu amor. / Que responguin els qui veneren el Senyor: / perdura eternament el seu amor. R.

La pedra que rebutjaven els constructors / ara corona l'edifici. / És el Senyor qui ho ha fet, / i els nostres ulls se'n meravellen. / Avui és el dia en què ha obrat el Senyor, / alegrem-nos i celebrem-lo. R.

Ah, Senyor, doneu-nos la victòria! / Ah, Senyor, feu que prosperem! / Beneït el qui ve en nom del Senyor. / Us beneïm des de la casa del Senyor. / El Senyor és Déu. Que ell ens il·lumini. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Joan (1Jn 5,1-6)

Estimats, tothom qui creu que Jesús és el Messies ha nascut de Déu, i no hi ha ningú que estimi el pare sense estimar els fills, que han nascut d'ell. Si estimem Déu i complim els seus manaments, no hi ha dubte que estimem els fills de Déu, ja que estimar Déu vol dir guardar els seus manaments. I aquests manaments no són feixucs, perquè cada fill de Déu és un vencedor del món. La nostra fe és la victòria que ja ha vençut el món. Qui venç el món, sinó el qui creu que Jesús és el fill de Déu? Ell, Jesucrist, ha vingut a complir la seva missió per l'aigua i per la sang; no per l'aigua solament, sinó per l'aigua i per la sang; i l'Esperit en dona testimoni, ja que l'Esperit és la veritat.

▶ Lectura de l'evangelí segons sant Joan (Jn 20,19-31)

El vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus. Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres». Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres». Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdonareu, quedaran sense perdó».

Quan vingué Jesús, Tomàs el Bessó, un dels dotze, no era allà amb els altres. Ells li digueren: «Hem vist el Senyor». Ell els contestà: «Si no li veig a les mans la marca dels claus, si no li fico el dit dins la ferida dels claus, i la mà dins el costat, no m'ho creuré pas».

Vuit dies més tard els deixebles eren a casa altra vegada i Tomàs també hi era. Estant tancades les portes, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres». Després digué a Tomàs: «Porta el dit aquí i mira'm les mans; porta la mà i posa-me-la dins el costat». No siguis tan incrèdul. Sigues creient». Tomàs li respongué: «Senyor meu i Déu meu!» Jesús li diu: «Perquè m'has vist has cregut? Felïços els qui creuran sense haver vist.»

Jesús va fer en presència dels deixebles molts altres miracles que no trobareu escrits en aquest llibre. Els que heu llegit aquí han estat escrits perquè cregueu que Jesús és el Messies, el Fill de Déu, i, havent cregut, tingueu vida en el seu nom.

▶ Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Ac 4,32-35)

En el grupo de los creyentes todos pensaban y sentían lo mismo: lo poseían todo en común y nadie llamaba suyo propio nada de lo que tenía. Los apóstoles daban testimonio de la resurrección del Señor Jesús con mucho valor.

Y Dios los miraba a todos con mucho agrado. Ninguno pasaba necesidad, pues los que poseían tierras o casas las vendían, traían el dinero y lo ponían a disposición de los apóstoles; luego se distribuía según lo que necesitaba cada uno.

▶ Salmo responsorial (117)

R. *Dad gracias al Señor porque es bueno, porque es eterna su misericordia.*

Diga la casa de Israel: / eterna es su misericordia. / Diga la casa de Aarón: / eterna es su misericordia. / Digan los fieles del Señor: / eterna es su misericordia. R.

La diestra del Señor es poderosa, / la diestra del Señor es excelsa. / No he de morir, viviré / para contar las hazañas del Señor. / Me castigó, me castigó el Señor, / pero no me entregó a la muerte. R.

La piedra que desecharon los arquitectos / es ahora la piedra angular. / Es el Señor quien lo ha hecho, / ha sido un milagro patente. / Éste es el día en que actuó el Señor: / sea nuestra alegría y nuestro gozo. R.

Pau predica el Crist ressuscitat a l'Areòpag d'Atenes. Tapís del segle XVI. Palau Reial. Madrid

▶ Lectura de la primera carta del apòstol san Joan (1Jn 5,1-6)

Queridos hermanos: Todo el que cree que Jesús es el Cristo ha nacido de Dios; y todo el que ama a Dios que da el ser ama también al que ha nacido de él. En esto conocemos que amamos a los hijos de Dios: si amamos a Dios y cumplimos sus mandamientos. Pues en esto consiste el amor a Dios: en que guardemos sus mandamientos. Y sus mandamientos no son pesados, pues todo lo que ha nacido de Dios vence al mundo. Y lo que ha conseguido la victoria sobre el mundo es nuestra fe. ¿Quién es el que vence al mundo, sino el que cree que Jesús es el Hijo de Dios? Éste es el que vino con agua y con sangre: Jesucristo. No sólo con agua, sino con agua y con sangre; y el Espíritu es quien da testimonio, porque el Espíritu es la verdad.

▶ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 20,19-31)

Al anochecer de aquel día, el primero de la semana, estaban los discípulos en una casa, con las puertas cerradas por miedo a los judíos. Y en esto entró Jesús, se puso en medio y les dijo: «Paz a vosotros.» Y, diciendo esto, les enseñó las manos y el costado. Y los discípulos se llenaron de alegría al ver al Señor. Jesús repitió: «Paz a vosotros. Como el Padre me ha enviado así también os envío yo.» Y, dicho esto, exhaló su aliento sobre ellos y les dijo: «Recibid el Espíritu Santo; a quienes les perdonéis los pecados, les quedan perdonados; a quienes se los retengáis, les quedan retenidos.»

Tomás, uno de los Doce, llamado el Mellizo, no estaba con ellos cuando vino Jesús. Y los otros discípulos le decían: «Hemos visto al Señor.» Pero él les contestó: «Si no veo en sus manos la señal de los clavos, si no meto el dedo en el agujero de los clavos y no meto la mano en su costado, no lo creo.»

A los ocho días, estaban otra vez dentro los discípulos y Tomás con ellos. Llegó Jesús, estando cerradas las puertas, se puso en medio y dijo: «Paz a vosotros.» Luego dijo a Tomás: «Trae tu dedo, aquí tienes mis manos; trae tu mano y métela en mi costado; y no seas incrédulo, sino creyente.» Contestó Tomás: «¡Señor mío y Dios mío!» Jesús le dijo: «¿Porque me has visto has creído? Dichosos los que crean sin haber visto.»

Muchos otros signos, que no están escritos en este libro, hizo Jesús a la vista de los discípulos. Éstos se han escrito para que creáis que Jesús es el Mesías, el Hijo de Dios, y para que, creyendo, tengáis vida en su nombre.

COMENTARI

Accés al Crist Ressuscitat. La clau de la comunitat

Si Crist ha ressuscitat però la porta de la nostra vida està tancada a l'acció de l'Esperit, és com si no hagués passat res. Per això, aquest temps pasqual anirem buscant les claus que obren la porta a l'acció de l'Esperit. La Paraula de Déu és molt rica, però val la pena subratllar alguns aspectes concrets que ens ajudin a obrir-nos a la joia de la resurrecció. Ara contemplem la tendresa de Déu a les palpentes... un dia veurem Déu *cara a cara*...

Nosaltres, com Tomàs, creiem sense haver vist. Tanmateix, no creiem ce-

gament, deixant-nos prendre la llibertat o la personalitat. Estem cridats a viure una fe adulta i joiosa. Per això tenim uns referents. El primer referent del Crist ressuscitat és la vida en comunitat. Així com Tomàs, mentre viu al marge de la comunitat no pot creure, però canvia de soca-rel quan comparteix la vida amb la comunitat, també nosaltres necessitem aquest suc de cultiu comunitari, que fa possible la fe.

Aquesta convicció fou molt ben expressada en el darrer paràgraf de la primera resolució del Concili Provincial Tarraconense quan «urgeix la revitalit-

zació, l'articulació i la vertebració de totes les comunitats cristianes, les qual tenen com a centre la persona de Jesucrist, per tal que siguin evangelitzadores i evangelitzades: fidels a ajudar gent molt diversa a refer la seva experiència de Déu, humils, fraternes i obertes a les altres comunitats».

Per què no ens decidim d'una vegada a aplicar aquesta resolució del Concili Provincial Tarraconense? Si ho posem en pràctica, la Pasqua d'aquest any serà ben diferent...

Ramon Prat i Pons

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

- **Dilluns** (litúrgia hores: 2a setm.): Ac 4,23-31 / Sl 2 / Jn 3,1-8.
- **dimarts**: Ac 4,32-37 / Sl 92 / Jn 3,7b-15.
- **dimercres**: Ac 5,17-26 / Sl 33 / Jn 3,16-21.
- **dijous**: Ap 12, 10-12a / Sl 33 / 1Jn 5,1-5 / Jn 15,1-8.
- **divendres**: Ac 5,34-42 / Sl 26 / Jn 6,1-15.
- **dissabte**: 1Pe 5,5b-14 / Sl 88 / Mc 16,15-20.
- **diumenge** vinent, III de Pasqua (lit. hores: 3a setm.): Ac 3,13-15.17-19 / Sl 4 / 1Jn 2,1-5a / Lc 24,35-48.

CENT ANYS DE LA SETMANA TRÀGICA

Congrés internacional a la Balmesiana sobre aquests fets

L'historiador P. Valentí Serra de Manresa ha escrit vuit breus articles per a la nostra publicació sobre els fets del juliol de 1909 a Barcelona, fets coneguts com la Setmana Tràgica i dels quals s'escau el centenari.

La Biblioteca Balmes, amb el suport i col·laboració de la Facultat de Teologia de Catalunya i altres institucions culturals de casa nostra, ha programat, sota la direcció del Dr. Ramon Corts, un congrés històric sobre els fets de la Setmana Tràgica en la perspectiva que ofereix el primer centenari dels esdeveniments. Aquest congrés comptarà amb la presència d'especialistes de renom internacional i tindrà lloc els dies 5, 6 i 7 de maig de 2009. A propòsit d'aquests esdeveniments revolucionaris que marquen la història social i política de la Catalunya del mil nou-cents cal assenyalar, de bell antuvi, que la forta oposició popular a la guerra del Marroc culminà amb els estralls de la «Setmana Tràgica» desenvolupats en diverses poblacions de casa nostra, talment

el fruit d'una revolta popular de signe antimilitarista i, també, anticlerical.

La revolta començà a la ciutat de Barcelona el 26 juliol de 1909 en contra de la voluntat governamental de resituar-se colonialment al Marroc (on Espanya tenia forts interessos miners a la zona del Rif), a través d'un contingent expedicionari format per més de quaranta mil homes, en gran part reservistes casats i amb fillada, i majoritàriament fills de Catalunya. Aquesta mesura del general Linares, ministre de la guerra del govern de Maura, fou vista com una provocació en contra de Catalunya. Per això el 26 de juliol els catalans organitzaren una vaga general com a mostra de protesta per la guerra del Marroc. Aquesta mobilització popular de caire antimilitarista es desbordà, però, en uns fets revolucionaris coneguts com la Setmana Tràgica, tal com veurem en l'article vinent.

Fra Valentí Serra de Manresa
Arxiver dels caputxins de Catalunya

EL HIMNO AL AMOR

«Todo lo cree»

«Todo lo cree» (1Co 13,7); en el texto griego *panta pisteuei*. El amor cree en el otro. Tiene confianza en él. Nunca lo da por perdido. Cree en el núcleo bueno del otro. No hace

caso omiso del mal y de lo que está endurecido en el otro. Pero su mirada penetra a través de ello hasta el núcleo divino, hasta el deseo más íntimo de bien. En todo ser humano hay un deseo de ser bueno.

Pablo habla del Espíritu que habita en nosotros. Y donde el Espíritu habita en nosotros, allí somos sanos y santos, allí somos buenos. El amor es un don del Espíritu Santo. Por eso podemos creer que el Espíritu Santo obra en todo ser humano. El amor cree totalmente en el otro, porque sabe que Dios tiene preparadas muchas posibilidades para esta persona.

La frase «el amor todo lo cree» es para mí una exhortación a no dar por perdida a ninguna persona. Siempre que experimento una decepción, me agarro firmemente a esta frase. La decepción es también una realidad. Pero no me quedo paralizado en la decepción. A pesar de todas las apariencias, trato de creer que en el otro hay un deseo de ser bueno. Y reflexiono acerca de cómo puedo entrar en contacto con su deseo de bien.

Esta frase tiene también un significado decisivo para todos los agentes de pastoral y terapeutas. A veces tenemos la impresión de que un varón o una mujer han sido tan heridos desde su infancia que no es posible una salvación o mejora. A través de su piel endurecida trato de descubrir en él al niño interior herido, pero también al niño divino, e intento despertarlo amorosamente. Con los ojos del amor y de la fe trato de descubrir el núcleo bueno e íntegro que hay en él. Si creo en él, hago posible que también el otro crea en sí mismo y no se dé por perdido. Mi fe es para el otro un espacio donde también puede crecer su fe en sí mismo y en el bien.

Anselm Grün
(El Himno al amor de San Pablo, Editorial Sal Terrae, Santander 2008)

El derecho a la alegría

El beato P. Carlos de Foucauld, oficial del ejército francés, después trapense, luego misionero y mártir en África, solía hacerse la siguiente reflexión:

—«Nuestro Señor J.C. ha resucitado... Aquí radica el fundamento verdadero de nuestra alegría...

—Por muy triste que esté, cuando me pongo al pie del altar y digo a Nuestro Señor: «Vos sois infinitamente feliz. Nada os falta»... no puedo hacer otra cosa que añadir: «Entonces yo también soy feliz. No me falta nada. Sólo vuestra alegría... me basta».

Es una gran verdad: Dios es infinitamente feliz; es infinitamente santo; es infinitamente hermoso. La santa humanidad de Jesús tiene gloria y alegría infinitas... conquistadas por medio de sus sufrimientos...

Phil Bosmans afirma: «El mejor termómetro de la salud del cristiano, y la salud de sus comunidades es... la alegría».

La fundadora i beata Juana Jugan, en el día de Pascua de Resurrección, pedía a sus hijas que cuidaban a los ancianos pobres: «¡Vamos, hijas, a cantar! ¡Los ancianos tienen derecho a la alegría!».

J. M. Alimbau

SANTORAL

19. ✠ Diumenge II de Pasqua. Sant Lleó IX, papa (alsacià, 1049-1054); sant Vicenç de Cotlliure, mr.

20. Dilluns. Sant Sulpici, mr.; santa Agnès de Montepulciano, vg. dominicana; santa Oda, vg.

21. Dimarts. Sant Anselm (1033-1109), abat de Bec, bisbe de Canterbury i doctor de l'Església, nat a Aosta; sant Silví, mr.; sant Conrad de Parzham, rel. caputxí.

22. Dimecres. Sant Caius o Gai (de Dalmàcia) i sant Soter, papes i mrs.; sant Agapit I, papa; santa Senorina, vg.

23. Dijous. Sant Jordi, soldat mr. (s. IV), nat a Lidda i mort a Capadòcia, patró de Catalunya (1456); sant Gerard o Grau, bisbe; sant Adalbert (956-997),

bisbe de Praga i mártir; beat Gil d'Assís, rel. franciscà; beata Elena d'Udine, rel. agustina; beata Teresa-Maria de la Creu, vg. carmelitana.

24. Divendres. Sant Fidel de Sigmaringen, prev. caputxí i mr. a Suïssa (1622); sant Pere Ermengol, mr. mercedari (cap al 1304), de la Guàrdia dels Prats (Conca de Barberà); Conversió de sant Agustí; sant Gregori d'Elvira, bisbe; santa Maria-Eufràsia Pelletier, rel., fund. Congregació del Bon Pastor; sant Benet Menni, prev., fund. Gnes. Hospitalàries del Sagrat Cor (HSCJ); sants Cerasi i Febadi, bisbes.

25. Dissabte. Sant Marc, evangelista, cosí de Bernabé, deixeble de Pere i company de Pau; sant Ania, bisbe; santa Calixta, mr.

ENTREVISTA

JAUME BERDOY

4 anys de la nova diòcesi

El 15 de juny es compliran quatre anys des que es va erigir l'Arquebisbat de Barcelona en seu metropolitana amb els seus bisbats sufraganis de Terrassa i Sant Feliu de Llobregat. Mn. Jaume Berdoy, vicari general de Sant Feliu de Llobregat i rector de la parròquia de Santa Maria de Vilafranca del Penedès, passa balanç a aquests primers quatre anys de vida de la nova diòcesi.

Quines característiques identitàries té la nova diòcesi?

La primera i gran característica és que és nova, amb tots els avantatges i inconvenients que això comporta. Entre els avantatges, l'estímul a ser creatius. Entre els inconvenients, la manca d'alguns recursos necessaris —personals, econòmics, estructurals...—. Una altra característica és la coexistència de dues realitats ben diferents que, de fet, enriqueixen el conjunt: el món més industrial del Baix Llobregat i el més rural de les comarques del Penedès, l'Anoia i el Garraf. També ens identifica el Monestir de Montserrat, que pertany a la nostra diòcesi.

Quins punts pendents estan en vies de ser resolts?

Punts pendents en tenim molts, tot i que al llarg d'aquests quatre anys hem anat avançant en diversos Objectius Pastorals. Entre els pendents: l'acabament de la «Casa de l'Església», que ja s'ha començat a construir; la concreció i consolidació del Patrimoni; la creació de la Càritas Diocesana; la coordinació dels diversos organismes de la Cúria i la planificació dels que falten. I un punt sempre pendent: anar avançant com a Església, amb fidelitat a Jesucrist.

El bisbe Agustí, per Nadal, va redactar una carta pastoral amb motiu de la crisi econòmica que ha estat molt ben acollida. El ressò ha arribat més enllà de la diòcesi...

L'actualitat i la importància del tema i el fet que un bisbe l'hagi tractat obertament ha motivat que aquesta carta pastoral hagi estat, certament, acollida amb interès. Crec que és molt important que l'Església també digui quelcom referent a temes de tipus social, principalment quan aquests afecten moltíssimes persones. Cal dir que s'han organitzat taules rodones de presentació del document a Viladecans i a Vilanova i la Geltrú, amb la presència del bisbe Agustí.

Òscar Bardaji i Martín

AGENDA

CRÒNICA

Cloenda de la Visita Pastoral a l'arxiprestat de l'Anoia. Va consistir en una eucaristia de cloenda a la parròquia de Sant Sadurní de Sant Sadurní d'Anoia, presidida pel bisbe Agustí i amb presència de mossens i laics de totes les parròquies. Van acompanyar la presentació de les ofrenes amb una representació gràfica de totes les parròquies que formen l'arxiprestat i es va llegir al final de la celebració el document de conclusions de la visita pastoral.

Viacrucis de l'Arxiprestat de Garraf. El passat 29 de febrer es va celebrar al Santuari de la Mare de Deu del Vinyet de Sitges el viacrucis que celebren cada any les parròquies de l'Arxiprestat de Garraf, amb representants de tots el respectius cossos de portants. Va ser presidit per l'arxiprest, Mn. Josep Pausas i Mas.

Visita a les obres de la Casa de l'Església. El passat 19 de març, tot el Consell General de l'Institut de les Filles del Bon Salvador van observar in

ESGLÉSIA DIOCESANA

Nova taula rodona sobre la crisi econòmica. El passat divendres 27 de març se'n va celebrar una primera a Viladecans amb la participació de Pilar Malla, síndica de Greuges de Barcelona, Toni Mora, secretari general de CC.OO. del Baix Llobregat, Josep Bonastre, treballador d'una entitat financera, Joan Torrens, conseller de Càritas Diocesana, i el bisbe Agustí Cortés (www.bisbatsantfeliu.org/pobrera). El proper 29 d'abril, a les 19 h està prevista una segona taula rodona a Vilanova i la Geltrú, organitzada pel mateix equip de pastoral obrera.

situ la progressió de les obres de la nova seu diocesana, que es construeix en els terrenys cedits per les religioses al seu col·legi de Sant Feliu de Llobregat.

AGENDA

25 anys d'esplai a Vilafranca. Continuen els actes commemoratius d'aquest aniversari. Està previst per al 24 d'abril, una xerrada organitzada per Joves Cristians de Vilafranca sobre el lleure educatiu a Catalunya, a la sala parroquial Mn. Vinyeta. El 26 d'abril se celebrarà el Rally del Gep, amb concentració a les 8.30 h a la Rambla de la Girada (conclourà amb el dinar). Més informació: www.gepvilafranca.cat - aquestany25@gmail.com.

50 anys de Mans Unides. El passat 28 de març es van aplegar a Montserrat més de 600 voluntaris de tot Catalunya, amb la presència dels bisbes de les diòcesis catalanes i la presidenta de Mans Unides, Begoña de Burgos. Entre les activitats va haver-hi una exposició sobre els Objectius de Desenvolupament del Mil·lenni, es va lle-

gir el manifest que està a l'origen de Mans Unides, i la germana beneta Teresa Forcades i Vila va pronunciar una conferència amb el títol «Tot és relatiu menys Déu i els pobres».

Vetlla per a joves a la Mare de Déu de Montserrat. 26 d'abril, 21 h. Amb el títol «Deixa't perfumar x Montserrat» s'organitza aquesta tradicional vetlla de pregària a la mateixa basílica de Montserrat. Informació: joventut@bisbatsantfeliu.org, www.bisbatsantfeliu.org/santfeliujove.

150 anys del col·legi Mare del Diví Pastor. El proper 25 d'abril a les 10.30 h serà la festa de cloenda que commemora la presència de les Germanes Caputxines de la Mare del Diví Pastor a Capellades des de 1858. Començarà amb una eucaristia d'acció de gràcies, presidida pel bisbe Agustí, continuarà amb els parlaments de les diverses autoritats civils que hi assistiran, les actuacions d'alguns alumnes de l'escola i un piscolabis per compartir la joia d'aquesta celebració.

Trobada amb els infants de catequesi de l'Arxiprestat de Sant Boi de Llobregat.

El proper 25 d'abril a les 18.30 h el bisbe Agustí es trobarà, a la parròquia de Maria Auxiliadora de Sant Boi, amb els nens i nenes que es preparen per a rebre la primera comunió de totes les parròquies de l'arxiprestat.

ESPIRITUALITAT

Proposta d'interioritat, silenci i pregària a la Cova de Manresa. 8-10 de maig. A càrrec de Xavier Melloni, sj, i Montserrat Pons. Iniciació a la pregària contemplativa, mitjançant l'aprenentatge de la postura corporal, amb exercicis de ioga, de respiració i de visualització per tal de conduir al lliandar del silenci. Informació: 938 720 422, covaae@covamanresa.cat, www.covamanresa.cat.

Recés a la Casa de Betània. 16 maig. Dirigit pel pare Ramon M. Setó, cmf. Més informació: Maria Eva Manonellas, Casa de Betània, c/ Bonavista 37 - Tel. 933 751 102 - Cornellà de Llobregat.

FORMACIÓ

Curs monogràfic sobre Jonàs. Dimecres 29 d'abril, 6, 13, 20, 27 de maig, 3 i 10 de juny, de 19 a 20.30 h. El Centre d'Estudis Pastoral organitza aquest curs, dirigit per la professora Teresa Solà, amb el títol «Jonàs, un cant d'obertura als pobles, un cant d'obertura a la creació». Informació i inscripcions a la secretaria del Centre, tel. 933 174 858, Rivadeneyra 6, 3r - Barcelona.

PUBLICACIONS I WEB

Documentals «El origen del hombre». Goya Producciones ha elaborat aquesta sèrie de nou documentals de 30 minuts, amb motiu dels 200 anys del naixement de Darwin, de la seva teoria de l'evolució i del debat sobre la relació entre ciència i fe. Entre els experts que intervenen hi ha diversos premis Nobel i els professors Turbón, de Barcelona, i Bermúdez de Castro, codirector d'Atapuerca. Tota la informació a www.goyaproducciones.com.

ECO DE LA PALABRA

Las viñas de mosén Aragonès

Que yo sepa, Mn. Aragonès no tiene ninguna viña. Pero, como buen sacerdote que ama la tierra donde ejerce su ministerio sacerdotal, podemos decir que las viñas del Penedès «son suyas». No lo son por la vía de la «posesión», sino por la vía del afecto. El amor apostólico y sacerdotal, que el presbítero diocesano secular profesa a «su» mundo. De hecho, san Pablo desde la experiencia de Cristo Resucitado, formuló aquel principio fundamental de la llamada «espiritualidad secular»: «todo es vuestro, vosotros del Cristo, y Cristo de Dios» (1Co 3,23). «Las viñas son vuestras, vosotros de Cristo, y Cristo de Dios».

Pronto los primeros calores de primavera harán rebrotar los sarmientos, y las viñas de Mn. Aragonès despertarán de su sueño invernal i letárgico. Él lo sabe bien, porque la naturaleza no falta a su cita. Sólo que, como ha conocido mucha historia acumulada, lo que le preocupa tal vez es el futuro de las viñas mismas a largo plazo. Sin las viñas la primavera nunca no sería la misma.

A pesar de eso, su mirada trasluce una mezcla de paz, de tristeza y de ironía, aquella propia de los sabios que han aprendido en la escuela de una lar-

ga vida. Parece que sufra el contraste entre el goce del espectáculo primaveral de las viñas y la preocupación ante la imagen otoñal que ofrecen las comunidades cristianas. Tal vez, más de una vez, en tiempo de Pascua, le habrá brotado de su corazón sacerdotal una plegaria como ésta: «Señor, tal y como haces estallar la vida de estas viñas cada primavera, ¿no podrías resucitar la fe de estos hermanos?, ¿no podrías reverdecer la esperanza y el amor de nuestras comunidades?...» Porque no consuela tanto el campo en primavera, si le falta la primavera de la humanidad. Y crece el dolor del sacerdote, al constatar que a la resurrección de la naturaleza no siempre acompaña la resurrección del Espíritu en los hermanos, a los cuales ha entregado su vida. Así y todo, sin dejar su sonrisa pacificadora, sin abandonarse al agotamiento, no parará de ofrecer a los fieles la liturgia de la Pascua, para que no les falte la Vida.

No lejos de donde vive Mn. Aragonès, prácticamente entre las mismas viñas, celebramos tal día como hoy, un buen signo de primavera sacerdotal. La viña del Señor, de vez en cuando, da buenos frutos: la ordenación sacerdotal de Mn. Agustí Roig.

Todo presbítero es un fruto del Espíritu en el campo de su Iglesia, y a la vez una promesa de más frutos.

—Las primaveras en la Iglesia a lo largo de la historia, siempre han sido momentos de resurrección, es decir, momentos pascales.

—¿Quién y cómo ha producido estas primaveras? Sin duda el mismo Espíritu que ha permitido (¿o conducido?) el desierto y el invierno en la Iglesia.

—Pero, desde que Jesús constituyó doce apóstoles, su Espíritu ofrece a la Iglesia, en los sucesores, su servicio de siembra y cultivo.

Entre Mn. Josep Maria Aragonès y Mn. Agustí Roig hay mucha historia vivida por la Iglesia; tal vez es de los tramos históricos más acelerados y cambiantes que el Pueblo de Dios ha vivido desde hace más de dos mil años. Pero permanece la mirada sacerdotal, que, contemplando el rebrote de vida en las viñas, trabajará por nuevas primaveras en la Iglesia.

† Agustí Cortés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat